

[Boeck-Hansen.]

Landet. Aarsagen til de store Skattebyrder fremgik bl. a. af det, som den Byraadsdelegation, der i forrige Samling var hervore, sagde, nemlig at der i Esbjerg er saa mange kooperative Foretagender, der som bekendt er skattefrie, hvilket medfører, at andre maa bære saa meget større Byrder.

Endelig er der et Spørgsmaal, jeg gerne vil lægge den højtærede Minister paa Hjerte, og det er Spørgsmaalet om de daarlige Fiskekuttere. Man kan ikke i Længden med god Samvittighed se paa, at Folk faar Lov at gaa langt ud paa Nordsøen med Kuttere, som man ved ikke egner sig dertil. Jeg mener derfor, at man maa ind paa en anden Ordning, saaledes at Staten hjælper de Folk, der har de daarlige Kuttere, med at faa nye og bedre Grejer at gaa til Søs med.

Den Glæde, som Regeringen og Regeringspartierne gav Udtryk for over sidste Samling at have jaget saa mange Love igennem — det var jo ikke mindre end 113, der var for Resten en, der blev ophævet, men der blev altsaa vedtaget 113 —, fik mig til at tænke paa, at Kongfutse et eller andet Sted siger, at det er et daarligt Samfund, der har mange Love. Mon Danmark egentlig ikke er et sørgeligt Eksempel paa, at den gamle Vismænd har Ret. Hvem Kongfutse egentlig er, kan man se i det samme Konversationsleksikon, som den højtærede Statsminister tyer til, naar han vil forklare Tinget, hvad saadanne fremmede Ord egentlig betyder, men Kongfutse betyder i hvert Tilfælde lige saa meget for det fjerne Østen, som vore Vismænd herhjemme — som f. Eks. det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch eller det ærede Medlem Hr. Julius Bombholt — betyder for vort lille Samfund. Vi har saamænd Love nok, mere end tilstrækkelig.

Noget galt er der nu med vort Samfund. Jeg tænker navnlig paa den uhyre Arbejdsløshed, der hersker i og behersker dette Land. Man gør jo hvad man kan for at dølge det. Man nedsætter Aldersrenten alderen fra 65 til 60, man gennemfører saadanne besynderlige Love som Loven om Forbud mod Overarbejde; og dog stiger Arbejdsløsheden i Forhold til den Beskæftigelsesgrad, der er i de eksisterende Virksomheder. Jeg tror ikke, jeg spaar meget forkert, naar jeg siger, at Arbejdsløshedstallet i Vinter kommer til at overstige de 200 000, til Trods for at det hidtil har været gode Tider, for jeg tror, at disse gode Tider for Byerhvervene er i meget stærk Tilbagegang.

Jeg lægger ikke Skylden for denne Arbejdsløshed paa den højtærede Socialministers Skuldre. Bortset fra at den højtærede

Socialminister har været med til at begaa Fortidens store Fejl, vil jeg ikke sige, at Ministeren har mere Ansvar end de andre; men naar den højtærede Socialminister forleden Dag i Studenterforeningen sagde, at vi maa spille paa flere Streng, saa er det maaske nok rigtigt. Men det er nu ikke altid tilstrækkeligt at være et godt Menneske for at kunne spille, man skal ogsaa være Musiker, og det er maaske dér det kniber!

Den højtærede Statsminister havde fuldkommen Ret, naar han sagde, at Beskæftigelsesgraden var steget. Vi har vist aldrig haft en større Beskæftigelsesgrad i Januar Kvartal end den, vi har haft i noget Januar Kvartal i mange Aar. Men naar et Arbejderministerium ikke kan føre en saadan Erhvervspolitik, at Befolkningstilvæksten kan beskæftiges, saa er der alligevel noget, der har glippet for det Ministerium. Og det er ikke alene Handelstraktaterne, der lægger sig hindrende i Vejen for Erhvervene, men der er ogsaa andre Spændetrojer: der er Skatter, der er Socialiseringsbestræbelser, der er Priskontrol, der er Understøttelsespolitik, og sidst, men ikke mindst, er det dette, at Staten i de senere Aar er begyndt at blande sig ind i Lønsørgsmaalet. Lønsørgsmaalet maa efter min Mening enten løses af Organisationerne, og de maa klare sig selv, eller ogsaa maa det ske ved en Voldgift, det være sig tvungen eller frivillig — jeg vilde nu tro, at frivillig var at foretrække.

Men Industrien kan vel nok bære det høje Lønniveau, vi nu har; vi ved jo, at i hvert Fald faar vi det ikke lavere. Vi ved, at i 1933 blev der sat en Stopper for dets Nedgang — Venstre hjalp godt til den gang —, og Industrien kan vel ogsaa bære det ved at rationalisere sin Drift. Men naar Socialministeren synes at mene, at dette igen giver sig Udslag i, at det er de ufaglærte, det i højeste Grad gaar ud over, maa der nu alligevel være noget, der ikke er helt rigtigt her, for i Januar Kvartal 1930 var der beskæftiget flere faglærte end ufaglærte, men i Januar 1937 var der beskæftiget flere ufaglærte end faglærte.

Derfor maa den Betragtning ikke være helt rigtig. Nej, naar der er saa mange ufaglærte, der er arbejdsløse, er det sikkert, fordi bl. a. Lærlingeloven, den gamle og i endnu højere Grad den nye Lærlingelov, bevirker, at Læremesteren ikke tager flere i Lære end allerhøjest nødvendigt. Og saa er der ogsaa dette, at det store og stærke Arbejdsmandsforbund gennem Tiderne har presset Arbejdsmandslønnen, altsaa de ufaglærtes Løn, saa højt op, at den bogstavelig